לזכוכית ולבדולח
The 24.5 dialogue Bold
swift נקשרו באדריכלות
graffiti Semibold המאה ה־20
afflux 1847... Regular

הדסה_קו Hadassa_Line
© 2011-2015 מיכל סהר, הגילדה
Michal Sahar, hagilda

Hadassa_Line 9/13

Glass and Regular crystal were viewed, in the context of twentieth-century architecture, as representing new horizons, a better society, and an **Bold improved living environment**. The idea of an all-revealing "glass house" exposed to the landscape outside, and thus giving rise to a free-flowing dialogue between the private and the public, was related to the idea of utopia. The glass house (1951) that the Italian-Brazilian architect Lina Bo Bardi (1914—1992) Semibold constructed for herself on a hilltop overlooking a valley on the outskirts of São Paulo, and the Ciccillo Matarazzo Pavilion designed in 1957 by a team of architects lead by Oscar Niemeyer at the heart of an urban park, are translated in Ann Lislegaard's work into a new entity: a modernist hotel deep within a tropical jungle, which is

לזכוכית ולבדולח Regular נקשרו בְּאַדְרִיכָלוּת הַמֵּאָה הַ־20 משמעויות של אופקים חדשים, חברה טובה יותר וסביבת חיים משופרת. הרעיון של בית זכוכית הנמנע מהסתרה וחשוף החוצה אל הנוף, בזרימה חופשית של Bold **דו־שיח בין הפרטי לציבורי**, נקשר לאוטופיה. "בית הזכוכית" (1951) שבנתה לעצמה האדריכלית האיטלקייה־ברזילאית לינה בו בארדי (1914-1992) על גבעה בפאתי סאו־פאולו; וביתן סיסילו מטראזו (Ciccillo Matarazzo) שתכנן ב־1957 צוות אדריכלים בראשות אוסקר נימאייר, בלב פארק אורבני, לשיכון הביינאלה לאמנות עכשווית של סאו־פאולו — Semibold **מיתרגמים בעבודתה של אן ליסלגארד לישות חדשה: מלון מודרניסטי בתוכבי ג'ונגל טרופי, שנפלש על־ידי גבישי בדולח. האנימציה מוקרנת על שני מסכים באינטראקציה משתנה ובלתי מסונכרנת, תוך פרישה בלתי ליניארית של דימויים וטקסטים (על מסך שני) המשכתבים קטעים מתוך עולם הבדולח (1966) — ספרו של הסופר וההוגה**

TAMUSEUM.ORG.IL small caps